

נחלת אבותינו

עלון להפצת מסורת ומנהגי תימן המופץ ע"י עמותת "אחוות אחים" בנשיאות פוסק עדת תימן מרן הגאון רבי יצחק רצאבי שליט"א

בית הכנסת הבלדי "עץ חיים"

בית הכנסת השאמי "שתילי זתים"

פקודי

ה'תשפ"ב - בשל"ג

הלכות

אין לך אדם שאין לו שע"ה

המשך סימן י"א - הלכות הכנת הגוף לתפילה, והמקומות שראוי להתפלל, וסדר תפילת היחיד והאשה

מתוך שו"ע המקוצר של מרן הגאון רבינו יצחק רצאבי שליט"א פוסק עדת תימן

כניסת השבת: 17:11

יציאת שבת: 18:17

פעילויות העמותה

כולל אברכים "פרי צדיק" בראשות הרה"ג משה רצאבי שליט"א

הפעלת 2 בתי כנסת "עץ חיים" נוסח בלדי "שתילי זתים" נוסח שאמי

שיעורי תורה דף היומי, הלכה ואגדה

"פירות מתוקים" - לימוד אישי עם תלמידי חריש

פעילויות והפעלות לילדים

"אבות ונבים"

"אמהות ובנות"

עלוני "נחלת אבותינו"

"ותלמוד תורה כנגד כולם"

שיעורי הדף היומי מדי ערב בשעה 20:00 ברח' גפן 17, באוהל עם מג"ש דניאל אהרון שליט"א

שיעור תורה לילדים

בשבת בשעה 12:30 בבית"ס מעיין האמונה קומה 2, אלון 9 עם הרב רחמים מסיקה שליט"א פה מפיק מרגליות - כולם מוזמנים

תהילים לבנים נוסח תימן

בבית כנסת "שתילי זתים" בשבת | בשעה 13:10

מעוניין להפיץ את העלון בבית הכנסת שלך?!

בשל ביקוש העלון בערים נוספות זקוקים לתורמים עבור מימון העלון צור קשר: 053-345-3020 NA0546812981@gmail.com

לאמרם בטעמיהם אלא כפי הבנת העניין, מ"מ צריך לדקדק בכל התיבות כמו בספירת מעות, ולכוון פירוש המלות. וכלשכן בפסוק פותח את ידך וגו' צריך לאמרו בכונה גדולה, וגם יתפלל במחשבתו על מזונותיו ועל מזונות כל ישראל. ומי שלא כיוון בו כלל, אפילו בדיעבד צריך לחזור ולומר פסוק זה בכוונה. וטוב לכוון אז גסכך בראשי תיבות של פותח את ידך שהוא פא"י, וסופי תיבות חת"ך, שהוא שם קדוש של פרנסה. והפסוק האחרון של פסוקי דזמרה שהוא כל הנשמה תהלל יה הללויה, נוהגים בשאמי לכפול, וכן יש שינוי בין השאמי לבלדי בפסוקים שאומרים אחר כך, כאשר נמצא בסידורים. ואומרים אחר זה ויברך דוד וגו' כנגינת נביאים וכתובים, כיון שהם פסוקים בספר דבריהימים. ובשאמי מוסיפים לומר פסוקי אתה הוא י"י לבדך וגו' עד כמו אבן במים עזים. [ויש מהשאמי שנוהגים לומר ויברך וגו' בעמידה, עד אתה הוא י"י האלהים]. ואחר כך אומרים ויושע ושירת הים, ואין נוהגים לעמוד אז (זולת בעת צרה רחמנא לשיצון, כדלקמן סימן ק"ב סעיף י"ג), ומתחילים בנגינת השירה מן ויושע עד הלכו ביבשה בתוך הים, וממשיכים ותקח מרים וגו' עד כי אני י"י רופאך, בנגינה פשוטה כשאר פסוקים של תורה [ובשאמי כופלים פסוק י"י ימלך, ומתרגמין אותו, ואינם אומרים פסוקי ותקח מרים]. ועומד חזן בית הכנסת לומר רפאני וישתבח כדלעיל, וכשמסיים יושב. ועומד שליח ציבור ואומר קדיש והיוצר.

א בשבת אין אומרים מזמור לתודה, ותמורתו אומרים מזמור שיר ליום השבת. אבל בימים טובים אומרים אותו בבלדי, ואפילו בפסח. ובשאמי אין אומרים אותו גם ביום טוב, אלא מדלגין אז פסוק מזמור שיר ליום השבת, ומתחילים מן טוב להודות לל"י וגו'. אבל ביום טוב של ראש השנה אומרים אותו גם רבים מן השאמי. וכן ביום

תחילה טוב להודות וגו'. ובבלדי מוסיפים לומר ביום גם כשחל בחול, מפני שיום הכפורים נקרא שַׁבַּת שבתון.

הליכות תימא

מי שנתכבד בכוס מחברו

כל הכותיות שסודות למערכת "נחלת אבותינו" אין לשכפול ולצלם ללא רשות בכתב מסעריכת העלון

ח כל אשה חייבת בתפילה, דהיינו לומר בלשונה דברי שבח לבורא עולם, בקשה ותחינה, פעם אחת ביום. ובזמנינו שיודעות כולן לקרוא, טוב שתאמרנה מתוך הסידור לכל הפחות את ברכות השחר, ותפילת שמונה עשרה שחרית או מנחה (או ערבית). וכן טוב לומר מקרית שמע לכל הפחות את הפסוק שמע ישראל וגו', כדי לקבל עול מלכות שמים. ואף על פי שהן פטורות מברכות התורה ופרשיות הקרבנות וכיוצא בהם, מכלמקום אשה שחפצה לומר אפילו כל נוסח התפילות והברכות כמו האיש, ואפילו תפילת מוסף, רשאית ותבוא עליה ברכה (ובתנאי שלא יתעכבו על ידי זה צרכי בעלה ובני ביתה). ובכלל זה יכולה לומר ברוך שאמר וישתבח וברכות קרית שמע בהזכרת השם. וגם ברכות כגון אשר יצר, והמפיל חבלי שינה, וברכות ברקים ורעמים, וכל כיוצא בזה, יכולה לברך בהזכרת השם אף על פי שהיא פטורה. אבל על מצוות עשה שהזמן גרמא, דעת רבינו הרמב"ם ומרן השו"ע שלא תברך, כגון תקיעת שופר ושיבת סוכה ונטילת לולב וקריאת הלל, כי אף על פי שיש לה שכר (כדן אינו מצווה ועושה) מכל מקום היאך תאמר "וציונו" והיא אינה מצווה, וכן הוא מנהגינו.

סימן י"ב - הלכות הזמירות

א ברוך שאמר, היא ברכה שלפני פסוקי דזמרה, הנקראים זמירות. וישתבח, היא ברכה שלאחריהם. ולא יאמר ישתבח, אלא אם כן אמר ברוך שאמר ומקצת זמירות. ומנהג הבלדי (וגם מקצת השאמי) להקדים לברוך שאמר, שבח המהולל לעולם וכו' כדי לעורר הלבבות ולהלהיבם לירוא מלפני מלך הכבוד. וכן מקדימים לישתבח, פסוקי רפאני י"י וארפא וגו' המדברים בענייני הגאולה. וכל זה אומר חזן בית הכנסת (או הגדול שבציבור) בקול רם, כשהוא עומד במקומו (מה שאין כן שליח ציבור שעומד לפני התיבה כדלקמן סימן י"ג סעיף א). והמדקדים אומרים עמו בלחש, אלא שמקדימים

ב ויושבים ואומרים כל הקהל כאחד בקול רם, מזמור לתודה וגו' יהי כבוד וגו' וכל פסוקי דזמרה. וצריך לאמרם

דבר המערכת

לבקשת רבים,

הענין יום ה'א-ט"ו: חזנים אלהות אכבה? חזנים אכבות אישיות? נעתק ניתן לתרום לעמותה ותזכנו ב:

- סעודה לאברכים
- מזונות ושתיה לברכות באותו היום
- הקדשת שיעור וידאו עם ברכה של הרה"ג משה רצאבי שליט"א, ראש הכולל
- הקדשות ספרים וקניית ספרים נוספים לבית המדרש
- תמיכה בהחזקת אברכים ושאר פעילויות הכולל
- הקדשה בעלון "נחלת אבותינו"

פנו לרבי איתמר זאב 053-3453020

מתוך ספר בנין משה חלק ב'

פרק שלושה עשר - ברירה במנין אחד

בְּכָלִי ולזרקם כלפי מעלה להפריח הפסולת והאוכל חוזר ונופל לכלי, גם אם הוא מחזיק בכלי בידו אחת. ויש אומרים שגם לזרוק מידו אחת לידו השנית אסור. ואפילו לזרוק בידו אחת אינו מותר אלא אם כן הוא על דעת לאכלם מיד, אבל אם הוא על דעת לאכלם לאחר זמן אסור. **לברור ברוח פיו**

יא אסור לברור פסולת מן האוכל על ידי רוח פיו. כגון גרגירי חיטה וכדומה המעורבים עם הקליפות והמוץ שלהם, וכן שומים עם הקליפות שלהם, בטנים המעורבים בקליפה הדקה האדומה שלהם, וכל כיוצא בזה, אסור לנפח עליהם ברוח פיו כדי להפריח ולהסיר את הפסולת מהאוכל, שזהו כמו זורה. ואם הוא כדי לאכלם מיד, מותר. **לרקוק ברוח, לשפוך מים, לפרר חמץ, להתיז ב"ספריי"**

יב יש אומרים שאסור לרקוק במקום שהרוח תפזר את הרוק, משום איסור זורה. אבל אין מי שחושש לזה, כיון שאינו מפריד בין אוכל לפסולת ומעוד טעמים.

ולכן מותר לשפוך מים לאויר [במקום שיש בו עירוב שאין בו איסור הוצאה מרשות לרשות] אף שהרוח מפזרת הטיפות אחת הנה ואחת הנה. וכן מותר לפרר חמץ ולזרותו לרוח בשבת או ביום טוב. וכן לנער מפה מהפרורים ברוח. וכן מותר להתיז ב"ספריי" ("מטהר אויר") בחלל האויר לריח טוב, שהחומר שבתוכו מתפזר לרסיסים דקים, וכן כל כיוצא בזה [אבל להתיז על בגדים ווילונות וכיוצא בהם אסור משום מוליד ריח, וכדלהלן בדיני מוליד ריח בשבת].

ז) היה מונח לפניו חתיכות בשר או פירות וכדומה הכל מאותו מין, מותר לברור אלו מאלו, כגון גדולים מקטנים. ופרטי דין זה יתבאר בעז"ה לקמן בפרק ט"ז.

לסנון משקים
ח המסנון יין שיש בו שמרים, או שמסנון שאר משקים מפסולת המעורבת בהם, הרי זה חייב משום תולדת בורר. ויין שאין בו שמרים, או משקה צלול, אף על פי שיש בהם קצת פירורים דקים מותר לסנון, כיון שהם ראויים לשתיה לרוב בני אדם גם בלי הסינון. ומכל מקום גם במשקה צלול, דעת הרמב"ם שמותר לסנון דוקא בבגד [באופן שאין בו איסור משום מלבן] וכדומה, לא במסננת שמיוחדת לסינון, משום עיבדין דחול. ופרטי דין סינון וברירה במשקים יתבאר בעז"ה לקמן בפרק י"ז.

לברור על ידי שריה במים
ט אסור להציף מים על פירות בכלי כדי שיפול הפסולת המעורבת בהם למטה כגון עפר, או שיצוף למעלה כגון תבן, משום איסור בורר. ופרטי דין שריה ורחיצת פירות יתבאר בעז"ה לקמן בפרק י"ט.

לברור בידו על ידי זריקה באויר
י מיני קְטָנִיּוֹת המעורבים עם הקליפות שעליהם אחר שנתפרקו מהם, כגון בטנים עם הקליפה הדקה האדומה שלהם, מותר להסיר הפסולת מהם על ידי שיטלם בידו אחת ויזרקם באויר כלפי מעלה בכל כחו, והפסולת הדקה פורחת ומסתלקת מהם. אבל לא יִדְבֵק שתי ידיו כאחת ויקח בשתיהן ויזרוק. וכל שכן אם הם מונחים בכלי כגון קערה, שאסור לתפוס

קישור לאתר יד-מהרי"ץ ובו שיעורים בעיון בהלכות שבת, מנהגי תימן, מוסר ופרשת שבוע מפי ראש הכולל **משה רצאבי שליט"א** כעת ניתן להצטרף ללימוד עם אברכי הכולל "פרי צדיק"

<http://maharitz.co.il/?CategoryID=497>

מאת חגי קומימי הי"ו

אני רוצה שאבא שבשמיים יאהב אותי!!

שימו לב- כתב הרמב"ם פ"ה ה"ו מהלכות תשובה: "אינו אוהב הקב"ה אלא בדעת, שידיעהו. וע"פ הדעה תהיה ה' אהב ה'! אם מעט - מעט, ואם הרבה - הרבה. לפיכך צריך האדם ליחד עצמו להבין ולהשכיל בחכמות ותבונות המודיעים לו את קונו כפי כח שיש באדם להבין ולהשיג."
משתמע מדברי הרמב"ם עיקרון ברור: הקב"ה אוהב את מי שיודע אותו. ומה פירוש "יודע" אותו? מסביר הרמ"ק ז"ע בספרו את דברי הרמב"ם הנ"ל: בשביל לעבוד כראוי (את ה' יתברך) צריך ידיעה בו, והיינו ידיעת ספירותיו והנהגתו בהם וייחודו בהם, ייחוד קב"ה ושכינתיה...
עד כאן דברים מתוקים מדבש, שאיש הישראלי צריך וחיוב להקדיש את חייו גם ללימוד תורת הפנימיות - תורת הסוד. בין אם לומד תורת הקבלה (כמובן מפי מי שראוי ומוסמך ויר"ש), או לומד תורת החסידות, ספרי הצדיקים ועוד ועוד.
ומאיך... ליצר הרע גם יש חידוש כשלעצמו, ודבריו הם כך (בפרט לבני עדת תימן הקדושה): "מה לך ולסודות ורמזים? הכל משובש ולא טוב. אבות אבותינו לא התעסקו בכך, הם היו "תמימים" - לא חיפשו קבלה וכל מיני רעיונות וסודות וקסמים". אז זהו שלא. טעות היא ביד מי שחושב כך. ידוע מאז ומתמיד שה"תמימות" של אבותינו היא הייתה "שלמות" במידות טובות, הקפדה על קלה כבחמורה, והתעסקות ולימוד כל פרד"ס התורה - לא הניחו מקום בתורה שלא הפכו בה והפכו בה. תמימות היא לא לקטלג חלילה את חלקי התורה, אלא להאמין ולשים מטרה לנגד עינינו: ללמוד ולהבין (עד כפי השגתינו) את כל חלקי התורה הקדושה. והלימוד הזה מביא לידי אהבת ה' - אותנו.

חודש אדר שני שמח!!

מי שבירך אבותינו הקדושים אברהם יצחק ויעקב הוא יברך את כל עמו ישראל, ובפרט כל התורמים והמסייעים בהפצת מסורת אבותינו נע"ג עדת קדש תימן המעטירה ובכללם השמות המוזכרים כאן שיזכו לכל הברכות האמורות בתורת משה סייעתא דשמיא בבריאות איתנה ונהורא מעליא פרנסה בשפע אושר ועושר אריכות ימים ושנים בטוב ובנעימים א.כ.י.ר

- לרפואת**
שולה בת לולוה אברהם
- לרפואת**
איטליה ליבי בת רחל
- להצלחת**
לוריא ואוריה בני אליהו
- להצלחת**
דניאל בן יעל
- לרפואת**
מאיר בן יחיא מחפוד חגיבי

מאת הרב נעם כהן שליט"א

ציצית בבית קברות

המנהג כשהולכים לבית הקברות, שאין מקפידים להכניס את הציציות.

וכן הרמב"ם הזכיר שבבית הקברות צריך להיות בלי תפילין - ולא הזכיר ציצית.

ועוד שהטעם שיש מכניסים, זה משום לועג לרש. ואומר הרב שלמה קורח זצוק"ל: אין לחוש כיון שהיום הרבה קרובים עם הציציות.

מדוע לא הזכיר הרמב"ם שצריך להכניס ציציות?: כיון שהוא פוסק שאין אדם מחוייב לקנות ציציות, אא"כ יש לו בגד עם ארבע כנפות, אבל אם אין לו ארבע כנפות - אינו חייב (ומה שאנחנו לובשים היום, כיון שאנו מהדרים לחייב את עצמנו במצווה מיוחדת כזו).

וכיון שזה רק ממידת חסידות, אז א"א להגיד שמי ששם בבית הקברות לועג לרש - דלא אמרינן לועג לרש במעשים שהם ממידת חסידות.

וכן כתב מורינו הרה"ג יצחק רצאבי בספרו שולחן ערוך המקוצר (חה" סימן ק"פ סעיף ט"ו):

"וכשנכנסים בין הקברים, צריך ליתן לב להגביה את הציציות, כי אסור שיגררו על גבי הקברים".

וכן כתב בהמשך שם (בס' קפ"א סע' ט, בהערה יב): "השמטתי ציצית משום דלמנהגינו מותא וכדעת הרמב"ם". עיי"ש.

יש קונה עולמו בשע"ה אחת

ערב שבת קודש

א. בבגדים:

מצוה על כל אדם למשמש בבגדיו בערב-שבת כמה דקות קודם השקיעה [שעוד ודאי יום], אם אין איזה דבר בכיסים. ואפילו במקום שיש עירוב, שְׁמָא יש בהם איזה דבר מוקצה, וכן כיוצא בזה, כגון אם אין בבגדו עט, כסף, פלאפון וכיו"ב (שע"ה ח"ב סי' נ"ד סע' י"ט והערה נ"ז, ומשנ"ב סי' ר"ס ס"ק ט', ידב"ש).

ב. הוצאות שבת:

כל מזונותיו של אדם קצובים לו מראש השנה, חוץ מהוצאות שבת ויום-טוב והוצאות בניו לתלמוד תורה, שאם מוסיף - מוסיפים לו מן השמים (שם סע' ט').

מלאכת דש

א. ריסוק משקה קפוא בבקבוק:

בקבוק שתיה שקפא ב"פריזר", אין לנענע את הבקבוק בכח או להכות עליו כדי שיתרסק המשקה הקפוא לחתיכות דקות ויזובו מימיו ויוכל לשתותו, שהרי הוא מרסק בידים. וראוי להחמיר בזה, גם אם רק מקצתו קפוא ומקצתו אינו קפוא (בנין משה ח"ב פי"ב סע' ה' והערה י').

ב. לשפוך מים על קוביות קרח שבכוס:

מותר לשפוך מים על קוביות קרח המונחות בכלי המיוחד שלהם, כדי שיתמוסס קצת בצידיהם ויוכלו להוציא משם את הקרח בנקל. וכן על בקבוק קפוא שיש לו קרח סביבות פי הבקבוק כדי שיתמוסס הקרח, ויוכל לפתוח את הבקבוק ולהוציא את המשקים שבתוכו (שם סע' י' ו"א, ידב"ש).

לעילוי נשמת ריוה בת מארי יעקב
למשפ' כתר־יאל נחלת עדה

לרפואת אביגיל בת הדסה

**"בראש חודש אדר
משמיעין על השקלים"**

מחצית השקל

בימי בית המקדש נהגו לגייס תרומות עבור תחזוקת המקדש ברוח מצוות מחצית השקל, שמופיע בהקשר בניית המשכן.

נעת, אנו עומדים בפני הקמת שני בתי כנסת - בית מקדש מעט (בלדי/שאמי). גם אתם יכולים להיות שותפים בבנייתם, ודבר זה יעמוד לכם בעולם הזה ובעולם הבא.

וכן בהחזקת הכולל הקיים "פרי צדיק" - מקום של תורה בתפארתה כמסורת אבותינו נע"ג. "העשיר ירבה והדל לא ימעיט"

**מתנות
לאביונים**

התרומות
יחולקו ביום
הפורים
למשפחות
מעוטי יכולת

חג הפורים
הינו אחד
מנקודות
השיא במעגל
השמחה של
עמ"י,
וזה נותן לנו
תזכורת
נוספת באשר
לחובתנו
לדאוג לאותם
עניים.

לזרע קודש בר קיימא אבישג בת דליה

הלכות שמירת הלשון

* פופקורן.

ולפעמים מצוה לשמוע מה שאחד מספר דברי גנות על חברו, כגון שהוא משער שעל ידי שמיעתו את הענין בשלמות יהיה אחר כך בכוחו להראות לפני המספר או שאר השומעים שאין המעשה כן כמו שנאמר עליו או שאר ענייני זכות. ועוד יש אופן אחר גם כן דמצוה לשמוע, כגון אם בא אחד לקבול על חברו מאיזה דבר שעשה נגדו, והוא מכיר במספר שבזה שיתן אוזן לדבריו יהיה יכולת בידו להשקית את אפו מעליו ולא ישוב עוד לספר לאנשים אחרים (כי אולי האחרים יאמינו לדבריו והיו מקבלי לשון הרע) ובה יתרבה השלום בישראל. אך בכל ההתרם שאמרנו בענין השמיעה יזהר בפנשו מאוד שלא יאמין בעת השמיעה בהחלט, רק לחוש לזה בלבד, כדי שלא ילכד גם הוא ברשת עון קבלת לשון הרע.
(חפץ חיים, כלל ו', אות ד')

חידודן השבת:

שאלת השבת:

מאת הרב לוריא צנחני שליט"א

חידת השבת:

היכן מצינו בש"ס שכתוב בתורה שבכתב 'תרגום' (ארמית)?

בסעודת שבת, אהרון - אב משפחת עומסי החליט לאתגר את ילדיו בשאלה, וכך היא הייתה:
חבילת טישו בשבת, האם מותר לפתוח באותה במקום הנקבים או לא?

אדם נפטר, ואדם אחר מברך עליו 'ברוך דיין האמת', ומיד לאחר מכן מברך 'שהחינו' - היתכן?!

- א. אסור, עובר על מלאכת מוחתך.
- ב. בדיעבד מותר.
- ג. לכתחילה יש להחמיר.
- ד. מותר לכתחילה, אין מה לחוש בזה..

רמז: ברוך דיין האמת: אסור לשחוט אותם ביום אחד. שהחינו: לפי התורה, בנות אינן בכלל זה.

להצלחת איתמר ביטון בן רפאל

לרפואת שרה (זהרה) מנצורה בת נעמי

להצלחת רועי בן חנוניה אושרי

לעילוי נשמת יואל בן שלום שרפי

להצלחת יאיר בן רחמים שרפי

להצלחה בפרנסה ליאור בן אליהו

10
מי יוצא?

מצא את 10 ההבדלים

זכות הלימוד כולל "פרי צדיק"
לכל השותפים בתרומות
ובכללם:
לע"ג הצדיק
הרה"צ יורם מיכאל אברג'ל זצ"ל

- ולהבדיל להצלחת כל עמ"י ובפרט הרה"ג ישראל אברג'ל הרה"ג חיים יוסף דוד אברג'ל לע"ג אברהם ראובן בן אברהם
- להצלחתו בפרנסה אלידן בן זאב חפץ
- להצלחת אברהם בן מיכאל קטיעי
- לרפואת שמואל חלא בן רבי יחיא חלא
- להצלחת איתמר בן שלום עובד

יג) לומד אלך לטא כף אלוט סאם
 קא לטוט אקסד לואט י'ו, א לטוט לטוטו טוטוט
 קא טוטוטא טקטוט (א), ט' א טוטוטא זלטא לטק
 וטא לטק אלך לטק א: קא טוטוטא טוטוט
 "אטוטוטא לט זוטא אט
 'טוטוטא טוטוט': טוטוטא (טוט) טוטוטא אטוטוט
 לטוטוטא טוטוטא:

טוטוטא,
 קטט, ט'ט, ט'ט אט טוטוטא, א: לואט טוטוטא
 י'א: ט'ט לטט לט, ט'ט טוטוט לטא: לואט לטק
 י"ז
 טוטוטא טקטוטא טוטוטא:

ט' (ט' י'ט לטוטוטא)
 י"ק לטא לט לטוטוטא י'ט (טא) - טוטוטא טוטוטא
 לטא טוטוטא טק: טוטוטא טוטוטא (ט'ט' א'ט'ט'ט) וט
 טוטוטא וטוטוטא אק: טוטוטא לטא לטוטוטא טוטוטא
 'טוטוטא לטא טוטוטא טוטוטא ט'ט, ט'ט - (טוטוטא
 טוטוטא וק טוטוטא - וטא וטא) טוטוטא לטא אקא
 'טוטוטא לטא לט טוטוטא וטוטוטא טוטוטא
 א; טוטוטא טוטוטא (ט, א), לטא טוטוטא טוטוטוטא
 לטוטוטא ט'ט, ט'ט
 טוטוטא וק לטא טא 'טוטוטא לטוטוטא וק טוטוטא
 לטא לטוטוטא וטא טוטוטא: טוטוטא ט'ט, אט, לטא לטא
 טוטוטא טוטוטא טוטוטא:

מאת התלמיד הנעים
אליאב עובד נ"י

"אלה פקודי המשכן משכן העדת אשר פקד על פי משה..." (לח, כא)

שאלת השאלה, מדוע כתוב עדת בכתוב חסר (חסר ו')?
 מסביר החמדת ימים: עדות (עם ו') יוצא בגימטריה, 480 שהם אותם 480 שהיו מאז יציאת מצרים, עד שבנה שלמה המלך את בית המקדש.
 ומדוע בכתוב חסר? היינו שנה אחת פחות - ויוצא 479, שווה בדיוק לזמן בו בנה שלמה המלך את ביהמ"ק הראשון. וחשבון זה ראה משה רבינו ע"ה ברוח הקודש, כמו שכתוב: ויראה ה'. ולכן כתב עדות חסר ו'.
 ועוד כתוב בפסוק, "משכן העדות": היינו שהמשכן יהיה עדות לכל האומות, לכך שהתרצה הקב"ה על מעשה העגל.. כי לאחר שעשו את העגל, בא משה לפני הקב"ה ולימד סגוריא על בני ישראל, עד שנתרצה הקב"ה. לאחר שנתרצה,
שאל משה את הקב"ה: "היאך ידעו האומות שהתרצת?"
מיד אמר לו: "ועשו לי מקדש, ושכנתי בתוכם."
 ולכן כתוב משכן העדות - שהמשכן מעיד שהשכינה שרויה בישראל.

שבת שלום.

"אלה פקודי המשכן וגו'.." (לח, כא)

בעיני כולם, ואף העלה חשדות כי הרב יודע דבר מה בקשר למטבע, ומשום מה אינו רוצה לגלותו לכתב סופר, אך משום כבודו של הרב, נאות הכתב סופר לבקשתו ודחה את החיפוש בעוד רבע שעה.

כעבור כעשר דקות, נכנס לפתע אחד המלצרים ולתדהמת המשתתפים הביא עמו את המטבע, וסיפר כי מצא אותו בתוך האשפה...

שמחתם של הכתב סופר ושל כל המשתתפים במציאת המטבע הייתה גדולה מאוד, אך יחד עם זאת גדלה פליאתם, לשם מה ביקש הרב להמתין עם החיפוש? ומה הועילו לו דקות אלו כדי למצוא את המטבע בפח האשפה? אין זה כי אם מופת שיצא תחת ידיו של הרב – חשבו כולם.

הרב פתח את דבריו לעומת הנוכחים, והסביר: "אין זה מופת ואף לא פלא", תוך כדי דבריו הוא הוציא מכיסו מטבע של מחצית השקל, בדיוק כמו אותו מטבע שהיה לכתב סופר, אף הוא אמתי ומקורי.

"הביטור", המשיך הרב את דבריו, "אף לי יש מטבע כזה בדיוק, וגם אני הבאתי את המטבע לחתונה כדי להראותו לכולם, אך מיד כשראיתי שהכתב סופר מראה את המטבע, החלטתי שלא אראה את שלי, כדי לא למעט משמחתו ומהתרגשותו של הכתב סופר על המטבע הנדיר שיש ברשותו. תארו לכם – זעק הרב – אם החיפוש היה נערך והמטבע היה נמצא בכיסי, ודאי לא הייתם מאמינים לי כי המטבע הזה הוא שלי ואינו של הכתב סופר, איזה חילול ה' נורא היה מתחולל כאן?! לכן ביקשתי מעט זמן כדי להתפלל לה' 'אל תביאני לידי בזיון', וכשראיתי שעבר הזמן ולא התקבלה תפילתי, לא התייאשתי וביקשתי דחיה נוספת כדי שאוכל להמשיך ולהתפלל, וחזקה על תפילה שאינה שבה ריקם, והנה נמצא המטבע בפח האשפה..."

מוסר השכל גדול נלמד מספור זה, לעולם אסור לחשוך באף אדם, ק"ו אם הוא צדיק וישר דרך, גם כאשר הדבר נראה ברור מעל לכל ספק כי החשד הוא נכון.

מעשה מדהים עם הכתב סופר ומחצית השקל המקורי:
מטבע מקורי של מחצית השקל מזמן בית שני, היה ברשותו של הכתב סופר, אותו קיבל במתנה מידיד קרוב. פעם אחת השתתף הכתב סופר בחתונה, והביא עמו את המטבע, כדי להראותו לקהל המשתתפים. המטבע עבר מיד ליד, וכולם התפעלו מן המראה הנדיר, מטבע אמיתי של מחצית השקל! הכתב סופר קווה, כי לאחר שיסיים הקהל לראות את המטבע – הוא ישוב אליו, אך לא כך היה. המטבע נעלם בין הקהל ולא חזר אל בעליו. חיפשו את המטבע בכל מקום אפשרי, שאלו כל אחד אולי בטעות נשארה אצלו המטבע, אך התעלומה רק גברה, המטבע נעלם כאילו בלעה אותו האדמה. ככל שחלף הזמן, התעורר החשד שמאן דהוא חמד את המטבע המיוחד, והחליט לגנובו ולהשאיר אותו אצלו. בתחילה, ניסו לדחוק את המחשבה הזו, וכי איך יתכן הדבר לצער כך את הכתב סופר ולגנוב ממנו את המטבע שכל כך יקר? שום פתרון לא נמצא באופק.

קם הכתב סופר ואמר לקהל: 'מורי ורבותי! הרי המטבע היה כאן, כולכם ראיתם, ועכשיו הוא איננו! מה אפשר לעשות? יש רק דרך אחת לפנינו, לנעול את כל דלתות האולם וכולם יתבקשו לרוקן את מה שבכיסם, אני אהיה הראשון שאעשה כן – אמר הכתב סופר – ואני מבקש שאף אדם לא יעלב, אדם הוא אדם, ויתכן כי בטעות, תוך כדי התבוננות – הכניס את המטבע לכיסו ושכח אותו שם, ולכן, לאחר שאני ארוקן את כיסי, יעשו כך כולם...'.

הקהל הסכים פה אחד לבקשת הכתב סופר, אלא שאז קם אחד מן הרבנים שנכחו בחתונה, [יש המעידים כי היה זה הגאון רבי יהודה אסאד זצ"ל], וביקש מהכתב סופר שביניתיים לא יעשו את הבדיקה הזו, וידחו את החיפוש בכיסים בחצי שעה.

הכתב סופר הסכים לבקשתו של הרב הצדיק, הוא בוודאי רצה להימנע מן הבדיקה המביכה הזו. כעבור חצי שעה, ביקש שוב אותו רב לדחות את החיפוש בזמן מה, הדבר היה לפלא

מאת הרב נתן פיילר שליט"א
אברך בכולל "פרי צדיק"

טעות היתה בידו היה עליו לקיים את ציווי ה' ולא לחשב חשבונות שמים - ואף על פי שנגזרה הגזרה אמר לנביא בן אמוץ "כלה נבואתך וצא. כך מקובלני מבית אבא אפילו חרב חדה מונחת על צווארו של אדם אל יתייאש מן הרחמים". ולומדים מכאן דבר גדול יהודי צריך לעשות - אך התוצאות לא בידיו.

וכן הביא על זה משל הרה"ג ר' אלימלך בידרמן בשם החפץ חיים, וכך היה: היה מלך שציווה לאיש פשוט למלא עבורו דליים גדולים במים, ועבור כל דלי ודלי יתן לו אלף דינרי זהב. התחיל הוא למלא את הדליים, אך ראה שהם מנוקבים וכל המים יוצאים החוצה, ועקב כך הפסיק למלא מים.

עמד שם חכם אחד ואמר לו: שוטה! הלא המלך נתן לך כלים אלו ואף הוא ידע שהכלי מנוקב, ואע"פ כן ציוה עליך למלאותם, וגם על זה לקבל כסף, ולכן מה זה משנה אם המים ממלאים הדליים או לא - תעשה את רצונו ותזכה! המלך לא צריך כלל למים יש לו הכל, וכל מטרתו לתת לו שכר טוב לזה שעשה את רצונו.

וכן, להבדיל - הוא ה' יתברך, הוא אינו זקוק לעבודתנו - יש לו אלפי מלאכים!! אלא הוא רוצה את יגיעתינו ואת ההשתדלות שלנו!

ולכן אנחנו ניתן מעצמנו קצת וכמו שביארנו. וה' כבר ימשיך עבודתנו.

בפרשה כתוב ויביאו את המשכן אל משה וכו', ופירש רש"י על פסוק זה: שלא להקימו ולפי שלא עשה משה שום מלאכה במשכן, הניח לו הקדוש ברוך הוא הקמתו, שלא היה יכול להקימו משום אדם מחמת כובד הקרשים שאין כח באדם לזקופן, ומשה העמידו. אמר משה לפני הקב"ה, איך אפשר הקמתו ע"י אדם?! אמר לו עסוק אתה בידך, נראה כמקימו והוא נזקף וקם מאליו. וזהו שנאמר: הוקם המשכן - הוקם מאליו (מדרש תנחומא) עכ"ל.

ולומדים יסוד גדול לחיים! בעבודת ה' צריך לעשות השתדלות, וגם אם לפעמים נראה שהכל קשה ושלא מצליח, תעשה את ההשתדלות, שים ידך וה' כבר יעזרך.

ביאר הגאון הרב אליהו דסלר שלאדם ישנה נטייה לשאול ולהשלים את פעולותיו לעשות דבר שלם ומתוקן, ואם אינו מצליח להשלים מלאכתו הוא עצוב ומיואש.

אך טעות היא בידו, האדם, עצם היותו אדם אינו מוגבל, ודברים רבים אינם נתונים לשליטתו.. וכבר אמרו חז"ל באבות (ב', טז) לא עליך המלאכה לגמור ולא אתה בן חורין להבטל ממנה.

ולכן אדם צריך לעשות את ההשתדלות ותשאיר את השאר לה'! וכן ביאר בספר "הנני בידך": בזמן שחזקיהו המלך נטה למות, בא אליו הנביא ואמר לו "מת אתה ולא תחיה" - עד כה חמור עונשו של חזקיהו הצדיק אשר לא עסק בפריה ורביה. אמנם חזקיהו נהג לשם שמים שראה ברוח הקודש שיצאו ממנו רשעים מזרעו.. אך

הדם הוא הנפש

כתב רבי חיים ויטאל (המהר"ח) זצ"ל בספרו "שערי קדושה" (א, א): "נודע אל בעלי מדע, כי גוף האדם איננו האדם עצמו מצד הגוף כי זה נקרא בשר האדם.. נמצא האדם הוא הפנימיות, אבל הגוף הוא עניין לבוש אחד תתלבש בו נפש השכלית, אשר היא האדם עצמו בעודו בעולם הזה, ואחר הפטירה יופשט מעליו הלבוש הזה ויתלבש בלבוש זך ונקי רוחני, וכמו שכתוב (זכריה ג, ד) "הסירו הבגדים הצואים וגו' והתלבש אותך מחלצות", הוא הנקרא חלוקא דרבנן. וכמו שלבוש גוף האדם [בגדים] יעשהו האומן בתבנית איברי הגוף כן עשה הוא יתברך את הגוף שהוא לבוש הנפש בתבנית דיוקן הנפש ברמ"ח אברים ולהם שס"ה גידים, המקשרים את האברים, ולהמשיך על ידם הדם והחיות מאבר אל אבר כדמיון צינורות. ואחר יצירת הגוף נפח בו נפש חיה כלולה מרמ"ח איברים רוחניים ושס"ה גידים, ויתלבשו תוך רמ"ח איברים ושס"ה גידים של הגוף, ואז פועלים איברי הנפש פעולתן על ידי הכלים שהם איברי הגוף כגרזן ביד החוצב בו, והראיה לזה כי לא יפעלו איברי הגוף פעולתם אלא בעוד הנפש בהם- עין רואה ואוזן שומעת וכו', ובהסתלק הנפש "יחשכו הראות באַרְבּוֹת" (קהלת יב, ג) ונתבטלו כל החושים מרמ"ח אברים.

ועל דרך זה שס"ה גידים רוחניים של הנפש מתלבשין תוך שס"ה גידים שבגוף וממשיכין מזון הגופני, שהוא הדם, אל רמ"ח איברי הגוף עם מזון הרוחני פנימי בתוכו [המגיע מלימוד התורה וקיום המצוות] לפרנס רמ"ח איברי הנפש, ואחר הפטירה אין שום חיות נשפע, וגידו הגוף גם כן מתפרקין ומתרכבין כמו רמ"ח האיברים והיו כלא היו, **נמצא כי האדם בעצמו איננו כי אם הנפש השכלית** אשר מתלבשת בגוף הנקרא לבוש שלה בעולם הזה.. וכבר נתבאר כי בכל העולמות היה עירוב טוב ורע, ונמצא כי גם בנפש האדם היה כן.. והנה גם את זה לעומת זה עשה האלקים, והוא הנקרא - אדם בליעל.. ומשם נמשכה נפש רעה אל האדם הנקרא 'צר הרע', וכשתגבר נפש זו על נפש הטובה יבואו אליה נזקין ונגעים וחלאי הנפש, ואם תתגבר יותר תמיתנו.. והנה כל אחת משתי נפשות אלו צריכה מזון רוחני להתקיים, ואמנם מזון הרוחני של הנפש הקדושה נמשך אליה על ידי קיום התורה הכלולה מתר"ג מצות כדמיון תר"ג אברי הנפש גם הם ונקרא 'לחם', כמו שכתוב (משלי ט' ה) "לכו לחמו בלחמי", וכל אבר מן רמ"ח איברים ניזון ממצוה פרטית המתייחסת לאותו אבר וכאשר יחסר לאדם קיום איזו מצוה, גם האבר הפרטי המתייחס למצוה יחסר ממנו מזונו.. עכ"ל.

בעניין זה נאמר בגמרא (מסכת מכות כג:), "דרש רבי שמלאי, שש מאות ושלוש עשרה מצות נאמרו לו למשה, שלש מאות וששים וחמש (שס"ה) לאוין כמנין ימות החמה [וכמנין הגידים באדם], ומאתים וארבעים ושמונה (רמ"ח) עשה כנגד איבריו של אדם". ובמדרש משלי כתוב: "ישראל (נצטוו) על רמ"ח מצות עשה, כנגד רמ"ח איברים שבאדם, כל אבר ואבר אומר לו לאדם, בבקשה ממך עשה בי מצווה זו, ושס"ה מצות לא תעשה כנגד ימות החמה, וכל יום ויום אומר לאדם אבקש ממך שלא תעשה בי עבירה זו" (גדרש על הפסוק "רבות בנות עשו חיל ואת עלית על כלנָה"; פרק לא, כט). מזה נבין את הקשר המפורסם בין הגוף לנפש, ששניהם זקוקים להזנה המקנה להם חיים, אלא שכל פעולות הגוף לא נועדו אלא להזנת הנפש. מקובלים מסבירים כי באדם נפש אלקית, הנמשכת אל הקדושה, ונפש בהמית, הנמשכת אל הטומאה והרשות נתונה בידי האדם ובטוב העולם נידון והכל נמדד לפי רוב המעשה (עפ"י המשנה באבות ג, טו). הגוף נועד לשרת את הנפש וכל הזנתו הגשמית אינה אלא לצורך הספקת ההזנה הרוחנית אל הנפש הקשורה בו. הביטוי "נפש בריאה בגוף בריא" לא נאמר לחינם, כי זה אשר לוקח מהעולם הזה כדי מחייתו ולא כדי רצונו וחשקו אשריו ואשרי חלקו, כי זהו שורש הבריאות הגופנית והנפשית ועל כן בזה פתח הרמב"ם את כתביו הרפואיים כמו שלמדנו בתחילה באומרו "התמדת הבריאות בהישמר מן השובע והניח השיברון מן היגיעה.. ואולם עצת העבד (הכוונה לכותב- הוא הרמב"ם בעצמו) בשיעור כמות המאכל למי שירצה הנהגת בריאותו הוא לאכול.. שיעור שלא ימשוך (ימתח וירחיב) אסטומכתו (קיבתו) ולא יכבד עליה ושתוכל לבשלו." עכ"ל. שנזכה להתגברות על תאוות האכילה ולהמשך התגברות הנפש ויתקיים בנו ובזרענו מה שאמר החכם באדם "צדיק אכל לשבע נפשו" (משלי יג, כה), אכ"ר.

חזקים ובריאים תהיו, יוסף טל הררי, מרפאת רפאנא
 052-2220918-המאמר לעילוי נשמת מורי אבי שלמה בן אסתר ע"ה יחד עם כל בני ישראל השוכבים עימו ולהבדיל בין המתים לחיים לרפואת כל המטופלים הנשלחים אלי בכלל חולי עמו ישראל אכ"ר

החיסול לביטוי ולפיתוח אהבת הורים לילדים
 מתוך ספרו של הרב אברהם אוהיון שליט"א

הבן יקיר לי

עידוד

תעסוקה חיובית

לעתים אפשר להעניק לילד ביטחון ודימוי חיובי, בדרך פשוטה של מתן תעסוקה יוצרת, המעניקה סיפוק וממלאת את הזמן ואת המחשבה. אמנם, דרך זו מצריכה השקעה של זמן מצד ההורים, אך פעמים רבות, היא פותרת את הבעיה לחלוטין.

חסור ביטחון עם קושי לימודי

אם ילד חסר ביטחון סובל גם מקשיים לימודיים, אפשר לקדמו במידה רבה על ידי קשר נכון ופתוח עם המלמד. מלמד שמתן פעולה עם ההורים וחפץ אף הוא בהצלחתו של התלמיד - ולא רק מן הבחינה הלימודית - מתגמש בתחומים שונים, כדי להקל על הילד ולהפחית את לחציו. הוא למשל מאפשר לילד לענות על המבחן בבית, בדיעה שכתובה באווירה הרגועה שבבית תגדיל את סיכוייו להצליח. לחלופין הוא יכול ליידע את ההורים בשאלות הצפויות להישאל במבחן, כדי שתוך כדי הלימוד עם הילד, יוכלו ההורים לכוונן לשים לב במיוחד לנושאים שעליהם הוא עתיד להישאל. בעקבות ההצלחה במבחן, יעלה דימוי העצמי של הילד, והוא יקבל דרבון עצום לקראת המבחן הבא, ולהשקעה בלימודיו בכלל.

הימנעות מתחרות והישיגות

עלינו להביא את הילד להבנה שאין מטרתנו בעולם להתקדם כדי להשיג אחרים, אלא למצות את כישורינו שלנו ולעשות בכוחותינו את המקסימום שבאפשרותנו לעשות. תחרות היא דבר הרסני. היא עלולה לייאש את הילד ולפגוע בכל מעט האמון העצמי שהצליחו לפתח בו. הילד מוכרח להבין כי

כל תכליתו בעולמו היא לפעול על פי כישוריו שלו - בלי לאפשר להברה להכתיב לו היכן צריך להשקיע וכמה. לילד שירכוש תפיסת חיים בריאה זו, יהיה קל הרבה יותר להתמודד בתחרות השוררת בתברה. הוא יוכל לכוון את כוחותיו לכיוון הנכון, במקום להשקיעם בכיוונים שמלכתחילה נועדו אצלו לכישלון, ובעקבות כך להיות שרוי בייאוש מתמיד מניסיונות הנפל להשיג את האחרים.

ילד שיחוש כי מעריכים את עמלו יותר מאת התוצאות, יהיה שמח ומלא אופטימיות, וממילא יגדלו סיכוייו להצליח. בשיחה עם הילד, נכוון אותו שישים לב לחלקים שבהם הוא הצליח, שיכיר בהם וישמח.

יש להראות לו ששמחים בהשקעתו ובחריצותו, בלי קשר להשיגהם של החברים האחרים בכיתה. כך הוא ילמד שהצלחה אינה דבר יחסי, אלא עניין של מבט.

אתגר מעשי

יש מצבים שבהם חשוב להראות לילד הצלחה מידית. במצבים אלו יש לשקול בתשומת לב ובכובד ראש אפשרות של העמדת משימה מסוימת כמטרה שאליה יופנו כל המשאבים. המשימה יכולה להיות השגת תפקיד מסוים הדורש קריטריונים מיוחדים, הצלחה במבחן שנתי, התמודדות בחידון וכדומה. אם ברור לנו שמבחינת כישוריו ויכולותיו, הילד יכול להתמודד להצלחה, יש מקום לעודדו להתמודד ולסייע לו ככל האפשר, בתקווה שהוא אכן יצליח, וההצלחה תשמש לו מנוף להתקדמות וקשר לפיצה הצלחות נוספות.

לק"י

ר' יחיאל נגר וקהילת "אחוות אחים"
מזמינים את הציבור להשתתף

בהכנסת ספר תורה

לקהילת התימנים בעיר חריש
לבית הכנסת "שתילי זיתים"

(בית הספר "מעייין האמונה" רחוב אלון 6)

שתתקיים ביום חמישי | כ"ח אדר ב' | 22-3-31 למניינם

בהשתתפות נשיא הקהילה מרן פוסק עדת תימן

הגאון רבי **יצחק רצאבי** שליט"א

ובהשתתפות ראש כולל "פרי צדיק" הגאון רבי **משה רצאבי** שליט"א

מייסדי עמותת "אחוות אחים" ומנהלי כולל "פרי צדיק"
הרב **יאיר שרפי** הי"ו ור' **איתמר עובד** הי"ו

הרה"ג **אשר זיגדון** שליט"א

הרב **אריה בושרי** ראש הכולל (ראש העין)

מקים עולה של תורה בעיר חריש רב קהילת "לעבדך באמת"

ובהשתתפות של ידידנו ראש העיר

רבני קהילות נוספות בחריש ואנשי ציבור

מר **יצחק קשת** הי"ו ראש עיריית חריש

הרב **ליאור ידעי** רב קהילת "שיר חדש"

רבי **רמזי יצחק** ראש אגף דת

הרב **אריאל אליהו** רב קהילת "לב חריש"

רבי **שלמה פראג** הי"ו נציג סיעת ש"ס

הרב **דוד פרטוש** שליט"א מנהלת ת"ת "חזון שמעון"

טבוב קא
באקום

17:30 - התכנסות ברחבת החניה ברח' גפן 17

(בית הכנסת "עץ חיים")

18:00 - תפילת מנחה וכתובת אותיות

19:00 - תחילת תהלוכה לבית הכנסת "שתילי זיתים"

ברחוב אלון 6 (ביה"ס "מעייין האמונה")

20:00 - סעודת מצווה ודבר תורה מפי הרבנים שליט"א

מזמרים ארואמב! משפחת נגר וקהילת "אחוות אחים"

לקראת חג הפסח

בס"ד
חבל
בחייל!

נפתח סניף למכירת מיני תבלינים, פיצוחים ומצות עבודת יז

בהשגחה המהודרת והמחמירה של בד"ץ פעולת צדיק

בראשות מרן הגאון יצחק רצאבי שליט"א

לברורים והזמנות | 052-7151404

ניתן להזמין אכ"ו אצרי א' (27.2.22)

א' כ' אצרי ב' (23.3.22)

